

ת"פ 27976/04/14 - מדינת ישראל נגד אלמוג רחמים -נדון, סהר לוי, שניר מחפודה, אדגר חנוכייב

בית משפט השלום בנתניה

01 דצמבר 2016

ת"פ 27976-04-14 מדינת ישראל נ' רחמים(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. אלמוג רחמים -נדון
2. סהר לוי
3. שניר מחפודה
4. אדגר חנוכייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רווה

הנאשם 2 וב"כ עו"ד פרנטי מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם 3 וב"כ עו"ד סגרון

הנאשם 4 וב"כ עו"ד כצמן מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין משלימה

לנאשם 3

אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בת.פ. 12913-08-14.

העתק מההחלטה יועבר למזכירות ביהמ"ש שלום בחדרה.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גמר דין - לנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, החזקת מכשירי פריצה, זיוף סימנים מזהים של רכב והיזק לרכוש במזיד.

מדובר באירוע שהתרחש בחודש אפריל 2014 כאשר הנאשם יחד עם שלושת הנאשמים הנוספים הצטיידו בלום דיסק ושקיות לטשטוש טביעות אצבע כאשר הנאשם 1 בא עם רכבה של אחותו ובהמשך הדביקו הנאשמים סרט שחור על הספרות 0 במספר הרכב כך שנחזה להיות מספר אחר. בהמשך בשעה 4.12 לפנות בוקר הגיעו ברכב שהוא נהוג בידי הנאשם 4 לקרבת חנות יין בעיר או אז הנאשמים 1,2,3 ניגשו לחנות, ניסרו את מנעול הרב בריח, הרימו את התריס באמצעות הלום, וגנבו שני בקבוקי יין בשווי 37 ₪ לבקבוק ועזבו את המקום ברכב שהמתין להם עם הנאשם 4.

לאחר זמן מה שוטרים איתרו את הרכב והנאשמים השליכו מתוכה את הלום ולאחר מכן נתפסו.

ניתן בהחלט לתת את הדעת על מספר אלמנטים לחומרה בהתנהלות הנאשמים והמדובר בביצוע עבירת רכוש בצוותא תוך תחכום מסוים בהיבט שינוי לוחית הזיהוי, חלוקת תפקידים בזירת האירוע, הצטיידות מראש בכלי פריצה, גרימת נזק לחנות. מנגד יש לזכור שמדובר בפריצה לעסק בשעת לילה שהוא סגור ללא חשש היתקלות באנשים, והעיקר כל הטרחה של הנאשמים היתה לצורך נטילת 2 בקבוקי יין במחיר זול. ברור הוא שלאור טיבה שלה חנות הרי שבמקום היו יינות יקרים בהרבה, ואף מספר רב של יינות גם אותו מחיר, ובכל זאת הסתפקו הנאשמים במה שגנבו. נראה איפוא שמדובר יותר בפריצה לצורך השגת טובין לצריכה עצמית ולא להשגת פרטי רכוש לצורך מכירתם וכאן הפוטנציאל היה רב למכירה שכזו. בהמשך האירוע שהחבורה נתקלת בשוטרים לא מתרחש מרדף וזאת בניגוד לאשר נעשה בתיקים לא מעטים עת גנבים מאותרים על ידי שוטרים אך מנסים להימלט ברכב תוך התפתחות מרדף ולעיתים אף עבירות תעבורה מסוכנות.

בשילוב האמור של האלמנטים לחומרה ולקולא של האירוע, ומבלי שאני מתעלם מכך שעבירות רכוש הינן נפוצות למדי, הרי שבבחינת השאלה האם יש מקום לביטול הרשעה סבורני שהדבר אפשרי. מדובר באירוע שניתן להעלות על הדעת חמורים ממנו בתחום העבירות בהן עסקינן וכאמור הנאשמים בנקל יכלו להחמיר את נסיבות האירוע ולו ביחס לפרטי הרכוש. לפיכך, סבורני כי האינטרס הציבורי בהחלט יכול לקבל אי הרשעה ואולם לשם כך יש להצביע על פגיעה קונקרטיית ולא ערטילאית גם אם המדובר בנאשמים צעירים כקטינים או בגירים צעירים בעת האירוע כמו שלגבי הנאשם

שבפני ואף הנאשם 3.

לפיכך יש לשאול האם הנאשם 2 הצליח להצביע על פגיעה קונקרטיה שתצדיק את ביטול ההרשעה בעניינו. לטעמי התשובה על כך חיובית. מדובר בנאשם שביצע את העבירה טרם שירותו הצבאי אך מאז לא רק שהשתלב בשירות צבאי בתפקיד תורם מאוד ואף כרוך בסיכון עצמי רב, אלא שהוא זוכה להערכה רבה של מפקדיו ואלה מייעדים אותו לשירות קבע. ברור לי שהותרת חותם של הרשעה על הנאשם תמנע ממנו להשתלב בשירות קבע ובכך תיגרם לו פגיעה קונקרטיה ברורה.

אשר על כן, לענין נאשם זה אני מקבל את המלצת שירות המבחן ומורה על ביטול ההרשעה. לצורך איזון ביטול ההרשעה סבורני שמלבד רכיב השל"צ המומלץ על ידי שירות המבחן, יש מקום אף להתחייבות כספית כמו גם פיצוי בעל החנות אם כי באופן התואם את אומדן הנזק ואת העובדה שגם על הנאשמים האחרים יוטל רכיב של פיצוי.

נוכח כל האמור, אני קובע שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום וכאמור מורה על ביטול הרשעתו. אני מחייבו לבצע 220 שעות עבודה לתועלת הציבור, לפי תכנית שיכין שירות המבחן ושתוגש לאישורי תוך 30 יום מהיום. עם גמר ביצוע התכנית, שירות המבחן ידווח לביהמ"ש.

בנוסף אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות בסך של 3000 ₪ להימנע מלעבור את אחת העבירות בהן הודה, או כל עבירת רכוש במשך שנה החל מהיום. לא יחתום על ההתחייבות, ייאסר למשך 7 ימים.

בנוסף, אני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים בסך 500 ₪ לבעלי החנות וזאת בהתאם לטופס פרטים שתעביר התביעה למזכירות עד ליום 4.12.16. הסכום ישולם עד ליום 1.1.17 לקופת ביהמ"ש והמזכירות תעביר אותו לבעלי החנות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

העתק יועבר לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

גזר דין - לנאשמים 3 ו-4

עמוד 3

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, בביצוע עבירות שתוארו על נסיבותיהם בגמר הדין לעיל של הנאשם 2. בהתאם לאמור באותו גמר דין, הרי שיש להידרש לשאלה האם עשויה להיגרם פגיעה קונקרטיה לנאשמים כתוצאה מהרשעתם ובהתאם לכך לבחון את בקשתם לביטול ההרשעה.

בכל הכבוד, לא מצאתי בדבריהם של נאשמים אלה ובאי כוחם כמו גם בתסקירי שירות המבחן כל פגיעה קונקרטיה אשר יש בה בכדי לאזן את האינטרס הציבורי שגם אם הוא מופחת הוא עדין קיים בהרשעה בשים לב לנסיבות לחומרה של האירוע שתוארו באותו גמר דין.

המדובר בנאשמים צעירים מאוד כאשר הנאשם 3 סיפר במהלך התסקיר כי הוא רוצה ללמוד מקצוע אולי אדריכלות אך לא בוצעה כל הצבעה על מימוש של רצון זה כסיום לימודים או הימצאות לקראת סיומם. באשר לנאשם 4 - הרי שהוא אף לא הצביע על רצון כלשהו לרכוש מקצוע מסוים שאולי יש בו צורך להצביע על עבר נטול הרשעות. יוצא איפוא שאין כל מקום לשקל את עניינם של נאשמים אלה לענייניו של נאשם 2 שהצביע על פגיעה קונקרטיה ועל כן אין מקום לנהוג עימם באופן החריג שבו נהגתי עם הנאשם 2, אלא על פי הכלל של הותרת הרשעה על כנה.

לא זו אף זו, מסתבר כי לכל אחד מהנאשמים 3 ו-4 קיימת הרשעה נוספת עליה נותנים את הדין בפני, וזאת באמצעות התיקים שצרפו. לא מדובר בעבירות של מה בכך, ואולי כל אחת מהן לכשעצמה מאפשרת ביטול הרשעה במקרה של פגיעה קונקרטיה אך בוודאי בהצטברות כלל התיקים לכל נאשם הרי שהאינטרס הציבורי מחייב הרשעה גם אם היה בידם להצביע על פגיעה קונקרטיה.

אשר על כן, אינני מורה על ביטול הרשעת הנאשמים 3 ו-4 בכל שיוחס להם ומשכך יש מקום להידרש למתחם לכל הרשעה והרשעה.

ראשית באשר לאירוע המשותף לשני הנאשמים הרי שתיארתי את הנסיבות לחומרה ולקולא בהרחבה בגמר הדין של הנאשם 2, מדובר בנסיבות שבשקלול הכולל נופלות באופן ניכר לקולא לעומת מקרים רבים של פריצות לצורך גניבה וזאת בשים לב לטיב הרכוש שנגנב, בדגש על כך שניתן בנקל היה לגנוב פרטי רכוש רבים ושווי ערך כך שכאמור מסקנתה היתה שלא מדובר בפריצה וגניבה לצורך עשיית רווח כספי, אלא לצריכת טובין בדמות אותם בקבוקי יין זולים.

במצב דברים זה, סבורני כי בהחלט יש מקום לכבד מתחם שבו הרף התחתון הינו מאסר על תנאי כפי שהציעו הסניגורים ואולם באשר לרף העליון, סבורני כי יש מקום לרף גבוה יותר משהוצע העומד על שנת מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. לצד אלה יש מקום לשילוב רכיבים כספיים של קנס ופיצוי.

באשר לנאשם 3- הרי שהוא הורשע גם בתיק שצרף בעבירה של סיוע לגניבה מרכב, מדובר באירוע שהתרחש בחודש ינואר 2013, כאשר הנאשם סייע לאחר לגנוב 4 גלגלים מרכב יונדאי חונה באופן שאיפשר לו להעמיס את הגלגלים על רכבו של הנאשם כאשר בהמשך הם נעצרו על ידי שוטרים בסמוך למקום. לענין זה התביעה ניסתה ללמוד על מתחם באמצעות רע"פ 7787/13 ואולם שם דובר במי שמעורבותו בעבירה היתה לא של מסייע, למרות שטען אחרת אך

טענתו נדחתה ואילו כאן המדובר במי שמסייע והרי כלל ידוע הוא שעונשו של המסייע נופל באופן ניכר מעונשו של המבצע העיקרי, או השותף. בנוסף לא ברור אם הנאשם היה אמור להפיק תועלת מהגניבה, וממילא תועלת זו לא הופקה כאשר הנאשם וחברו נתפסו על ידי השוטרים וכך גם לא גרמו בסוף לנזק לבעלי הרכב. בנוסף, יש לזכור שמדובר בגלגלי רכב כך שהשווי הכולל הינו בסדר גודל של מאות שקלים.

אשר על כן, סבורני כי גם ביחס לאירוע זה ניתן לקבוע מתחם של מאסר על תנאי עד שנה מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, בשילוב רכיבים כספיים.

באשר לנאשם 4 -הרי שהתיק שצרף הינו הפרת הוראה חוקית כאשר דובר בהפרת מעצר בית בו שהה במסגרת תנאי שחרור שנקבעו לו לאחר הסתככותו בעבירה נשוא התיק העיקרי שבפני. מדובר בהפרה שלא התבטאה על דרך של עבירה, אלא רק על דרך שהיה מחוץ לכתובת מעצר הבית. אין להקל ראש בהפרת אמון ביהמ"ש באמצעות מעשיו של הנאשם ואולם עדין לא מדובר בעבירה מן החמורות וניתן לקבוע מתחם של מאסר על תנאי עד 6 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי עם אפשרות לשילוב רכיבים כספיים.

לגבי השיקולים לגזירת עונשיהם של הנאשמים 3 ו-4 בשים לב למתחמים שצויינו יש לזכור שכל אחד מהם הודה במיוחס לו ונטל אחריות. נוסף על כך אין לחובתם כל עבר פלילי והתביעה הצביעה לגבי כל אחד מהם על עבר תעבורתי שאינו רלבנטי למעט אולי הצבעה על אורח חיים שולי לנאשם 3 בדרך של אותה נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

בד בבד ביחס לשני הנאשמים מסתבר כי אותו אורח חיים שולי כבר אינו רלבנטי. שניהם נוקטים בהליכים טיפוליים להרחקה מחברה שולית. שניהם מצליחים לגלות סממנים של התנהגות נורמטיבית במישור התעסוקתי. לשניהם יש המלצה חיובית של שירות המבחן אשר אף מפליג ומבקש להימנע מהרשעתם דבר שאמנם נדחה, אך עדין מלמד על תסקיר חיובי. בנוסף יש לזכור שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם 3 בהיותו בגיר צעיר. אמנם לא כך הם פני הדברים לגבי הנאשם 4, ואולם העבירה שביצע בנוסף לעבירה המשותפת הינה חמורה פחות ביחס לעבירה הנוספת של הנאשם 3. נוסף על כך הנאשם 4 שילם מחיר כבד בחירותו בגין העבירה הנוספת בכך ששהה חודש במעצר ולאחר מכן מספר חודשים באיזוק אלקטרוני.

לגבי מעורבות נאשמים נוספים הרי שהנאשם 1 בתיק המשותף אינו רלבנטי שהרי נתן את הדין על שורה ארוכה של עבירות ולחובתו היה עבר פלילי של ממש לפיכך קשה ללמוד מעונשו לגבי העונש הראוי לנאשמים 3 ו-4. לגבי הנאשם 3 - הרי שלא הובאה בפני הפסיקה לגבי הנאשם המרכזי בתיק שצרף הנאשם 3, ואולם ראיתי שמעורבת נוספת שמעשיה קלים משל הנאשם הוא קרוב במעשיו יותר אליה מאשר לנאשם העיקרי, הוטלו מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

באשר לנאשם 4 ניסה לטעון סניגורו לסוג של הקלה המתחייבת מחלקו באירוע ביחס לנאשמים האחרים שהרי היה נהג. אינני מקבל טעון זה, שכן בסופו של דבר מדובר בחבורה שהגיעה מצוידת באמצעים למקום מתוך כוונה לבצע את העבירה ובמקום היתה חלוקת תפקידים ביניהם שכל תפקיד תורם למהלך העברייני. משכך, לענין החלק של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה אינני רואה כל הבדל רלבנטי לענישה.

על כל אלה יש להוסיף לגבי שני הנאשמים את חלוף הזמן מאז האירוע המרכזי כאשר ביחס לנאשם 3 עבירת הרכוש הנוספת הינה ישנה עוד יותר. חלוף הזמן מלמד על פיחות מסוים באינטרס הציבורי שבמצוי הדין, ואולם עיקר השפעתו מתבטאת בכך שבמהלך תקופה ארוכה זו הנאשמים לא רק שלא הסתבכו בעבירות פליליות (פליליות ולא תעבורה כנאשם 3), אלא כאמור לעיל הטיבו דרכיהם ומשקמים את חייהם מהכוון השולי לכוון הנורמטיבי.

במצב דברים זה סברתי כי ניתן לגזור את עונשם של הנאשמים ברף התחתון ואולם עם כל ההקלה לה הם ראויים בהיבט השיקומי הרי שעדין יש לזכור שלולא היבט זה היה מקום למאסר בפועל ועל כן למרות שדחיתי את ההמלצה לאי הרשעה עדין אני מוצא נכון לרכיב של של"צ. שקלתי תחילה לקבוע של"צ בהיקף גבוה יותר שהוטל על הנאשם 2, אולם לטעמי הדבר עשוי ליצור פער גדול מידי באופן סיום המשפט בינו לבין הנאשמים 3 ו-4. באשר לרכיבים הכספיים סברתי כי יש מקום גם לגבי נאשמים אלה לקבוע פיצוי, כמו גם הטלת קנס אותו לא ניתן היה להטיל בענין הנאשם 2 עקב אי הרשעתו וזה יהיה בשיעור המשקף את העובדה שכאמור לא נגנב רכוש בשווי של ממש. נוסף על כך יש מקום לגבי נאשמים אלה בהתאם להמלצת שירות המבחן להטיל צו מבחן לתקופה קצרה יחסית .

סוף דבר אני גוזר על כל אחד מהנאשמים 3 ו-4 את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע או עבירת רכוש אחרת.

ב. קנס בסך 500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.2.17.

ג. בנוסף, אני מחייב כל נאשם לשלם פיצויים בסך 500 ₪ לבעלי החנות וזאת בהתאם לטופס פרטים שתעביר התביעה למזכירות עד ליום 4.12.16. הסכום ישולם עד ליום 1.1.17 לקופת ביהמ"ש והמזכירות תעביר אותו לבעלי החנות.

ד. אני מחייב כל נאשם לבצע 220 שעות עבודה לתועלת הציבור, וזאת בהתאם לתכנית אשר שירות המבחן יגיש לאישורי בתוך 30 יום מהיום. עם גמר ביצוע עבודות אלה, שירות המבחן ידווח לביהמ"ש.

ה. ניתן בזאת לכל אחד מהנאשמים צו מבחן למשך חצי שנה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לגבי כל אחד מהנאשמים יש לבצע קיזוז של סכומי הפיצויים והקנס כנגד פיקדונות בתיק מ"ת 27986-04-14 ולהחזיר לכל נאשם את היתרה. ככל שמי מהנאשמים קיים פיקדון בתיק נוסף יש להחזיר לו. כל החזרי פיקדונות או יתרת פיקדונות הינם בכפוף לעיקול.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.